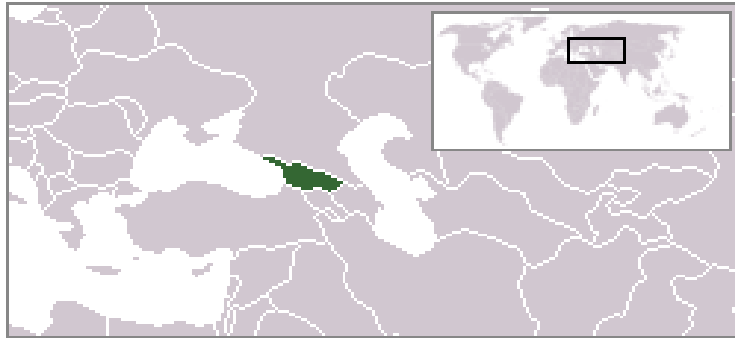

اطلاعات مختصری در باره گرجستان، اوستیای جنوبی و شمالی و آبخازیا

گرجستان

قفقاز قدیم

پادشاهی‌های گرجی در دوره‌های باستانی یعنی ایبریا در شرق کشور و اگریسی در غرب، از نخستین کشورهای بودند که به ترتیب در ۳۱۷ و ۵۲۳ پس از عیسا، دین مسیحیت را دین رسمی خود ساختند. پادشاهی ایبریا دیری نپایید و بزودی بخشی از شاهنشاهی ایران گشت. اگریسی صحنه رقابت ایران و بیزانس گشته و گرجستان غربی دست به دست می‌گشت.

این کشور در پی پیمان نامه گلستان از ایران جدا و به ضمیمه روسیه تزاری در آمد. از آن زمان زبان روسی به عنوان زبان رسمی گرجستان در مدارس و ادارات اجباری گردید.

مرز ایران و روسیه پیش از معاهده گلستان

معاهده گلستان در سال (۱۸۱۳) میلادی بین ایران و روسیه امضا شد.

جغرافیا

کشور گرجستان یکی از کشورهای قاره اروپا است البته بطور دقیق کشوری است که در منطقه اوراسیا قرار دارد که مرز بین اروپا و آسیا است.

گرجستان در مرکز و غرب ماورا قفقاز واقع شده و از شمال با فدراسیون روسیه، از شرق با جمهوری آذربایجان، از جنوب با جمهوری ارمنستان، و از جنوب غربی با ترکیه هم مرز است. طبیعت گرجستان گوناگون است: این جمهوری با نواحی ناهموار مشخص می‌شود و دو سوم آن کوهستانی است؛ بلندترین قله این کشور با ارتفاع ۵۰۶۹ متر بر فراز کوه شخارا قرار دارد. گرجستان غربی دارای اقلیم مرطوب جنب مدار است، در حالی که در گرجستان شرقی خشک یا معتدل مرطوب است. منابع طبیعی جمهوری شامل زغال سنگ، نفت، منگنز، فلزات غیر آهنی و معادن غیر فلزی است. از آب رودخانه‌های گرجستان در تولید برق و آبیاری اراضی نیز استفاده می‌شود.

جمهوری گرجستان شامل جمهوری خودمختار آبخاز و جمهوری خود مختار آجارستان بوده و به ۶۵ ناحیه و مناطق روستایی تقسیم می‌شود، دارای ۱۳ شهر و چندین شهرک است که شامل شهرهای تفلیس، کونائیس، گوری، چیاتورا، روستاوی، پوتی، تقیبولی، زوگیدی، تسقالتوبو، سوخومی، تقوارچلی، گاگرا، باتومی و ۳۷ شهر کوچک، ۶۱ مرکز روستایی و ۴۵۰ روستا است.

مساحت گرجستان ۶۹،۷۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت آن ۴،۶ میلیون نفر است. گرجی‌ها یکی از قدیمی ترین ملل جهان به شمار می‌روند.

تفلیس
 گرجی
 میخائیل ساکاشویلی
 1008 گاهشمار عیسوی
 26.05.1918
 25.02.1921
 09.04.1991
 25.12.1991
 69,700 km² (121st)
 4,630,841³ (115th)
 66/km² (132)
 -0.325% (2008 est.)
 مرگ 9.51 در 1000 نفر
 \$20.5 billion (117th)
 \$4,700 (112th)
 لاری Lari

16. August, 2008

1 Lari = 0.48013 Euro
 1 Euro (EUR) = 2.08276

گرجی 83.8% آذری 6.5% ارمنی 5.7% روس 1.5%
 دیگران 2.5% (2002)
 71% چرچی روسی 9% ارمنی 7% آذری 6% بقیه 7% (زبان
 آبخازی زبان رسمی در آبخازیا می باشد
 100% مردان و زنان (تخمین 2004)
 2.02 میلیون نفر (کشاورزی 55.6% صنعت 8.9% خدمات 35.5%)
 تخمین 2005
 13.6% (تخمین 2006)
 31% (تخمین 2006)
 1.97 میلیارد دلار (تخمین 2007)
 4.79 میلیارد دلار (تخمین 2007)
 ترکیه 14.1% روسیه 13.1% اوکراین 8.5% آذربایجان 7.4%
 آلمان 6.8% آمریکا 5% بلغارستان 4.6% (تخمین 2006)
 (تخمین 2007) 4.5 میلیارد دلار
 گاز 1591 کیلومتر نفت 1253 کیلومتر
 فاصله بین دو ریل راه آهن در کشورهای درون شوروی سابق بیشتر از
 کشورهای هم مرزش می باشد. بدین منظور که قطارهایی که به مرز
 می رسیدند قادر به ادامه راه نبوده بارها را می بایستی درون
 قطارهای شوروی می کردند و وارد شوروی می شدند.
 1575broad gauge کیلومتر الکتریسیته
 (معمولی) 37narrow gauge کیلومتر الکتریسیته

پایتخت
 زبان رسمی
 رئیس جمهور
 تاسیس پادشاهی گرجستان
 تاسیس جمهوری دموکراتیک گرجستان
 تاسیس جمهوری سوسیالیستی گرجستان
 اعلام استقلال از اتحادسویتی
 استقلال نهایی
 مساحت
 جمعیت (تخمین 2008)
 تراکم جمعیت
 رشد جمعیت
 میزان مرگ
 تولید ناخالص ملی
 در آمد سرانه
 واحد پول

16. August, 2008

1 Lari = 0.70771 US Dollar
 1 US Dollar (USD) = 1.41300

گروه های قومی
 زبان ها
 سواد
 نیروی کار
 بیکاری
 زندگی زیر خط فقر
 صادرات
 واردات
 واردات از
 بدهکاری خارجی
 لوله کشی

راه آهن

اوستیای جنوبی

اوستیای یکی از استان‌های خودمختار گرجستان در شوروی بود. دارای 70 هزار نفر جمعیت و 3900 کیلومتر مربع وسعت می‌باشد. پایتخت آن شیوالی می‌باشد که در جنوب منطقه قرار دارد. بعد از جدا سازی در شوروی اوستیای جنوبی از گرجستان اعلام استقلال کرد و تقاضای پیوستن به فدراسیون روسیه کرد. از 1992 تا کنون هیچ کشوری استقلال اوستیای جنوبی را برسمیت نشناخته است غیر از روسیه. رئیس جمهور طرفدار روسیه منطقه ادوارد کوکویتی می‌باشد که از طرف روسیه حمایت می‌شود.

مردم

مردم اوستی به سبب تعلق به اقوام آریایی خود را ایرون می‌نامند که مشابه نام ایران است. اوستی‌ها از بازماندگان اقوام آریایی سکا و سرمت و نیز آلان‌ها هستند. سکاها در تاریخ، همان قوم تور یا توران اساطیری و سرمت‌ها همان بازماندگان سرم اسطوره‌ای هستند که در نوشته‌های متأخر به صورت سلم آمده‌است. از دیدگاه زبان شناسی زبان مردم اوستی از شاخه زبان‌های ایرانی شناخته شده‌است. تشکل این قوم را مربوط به سده‌های هفتم و هشتم پیش از میلاد دانسته‌اند.

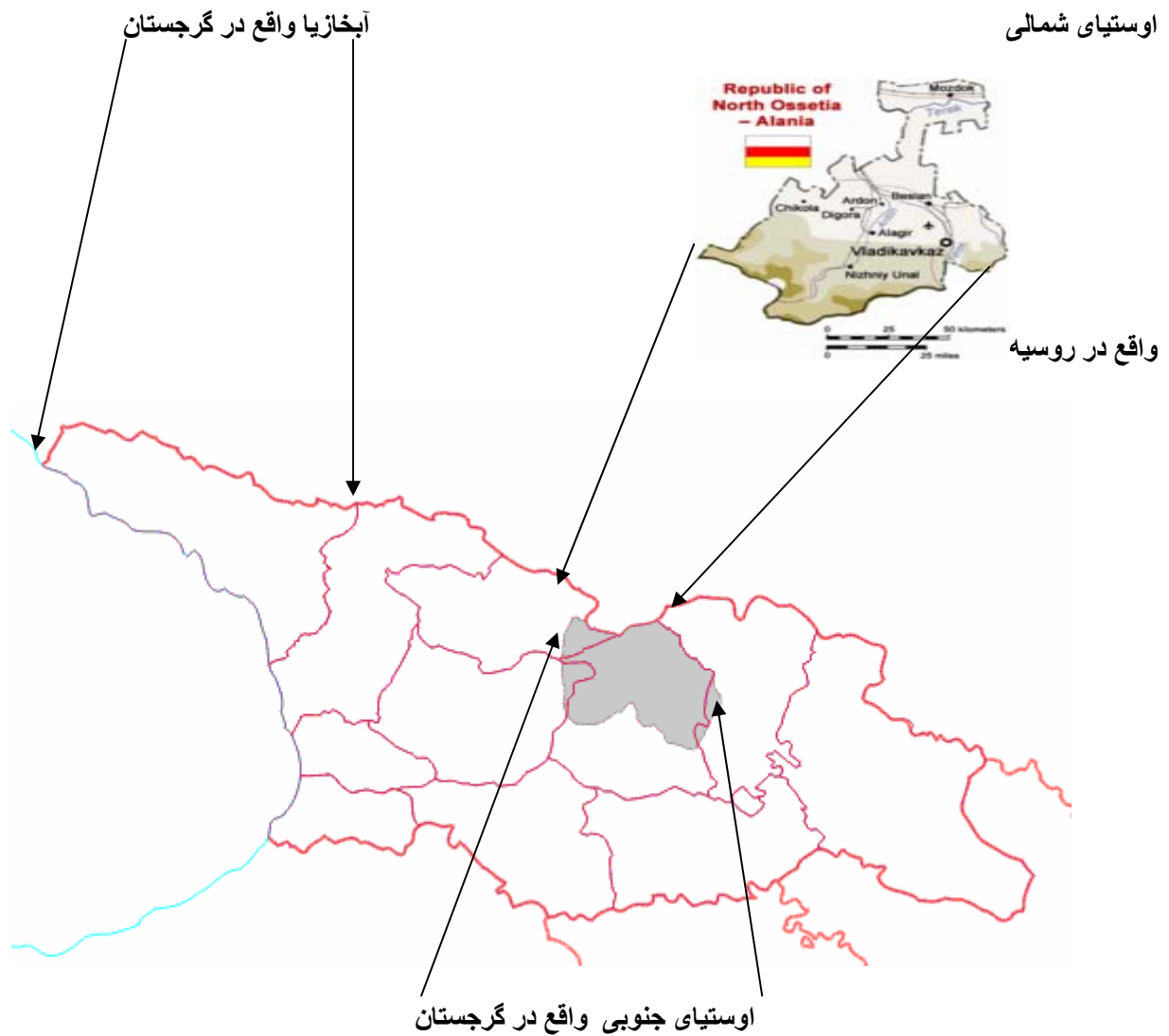
نام بومی آسی برای اوستیا یعنی ایریستان نیز به معنای "ایرانستان" (سرزمین ایرانیان) است. نام آلان نیز خود شکلی از نام ایران (آریائیان) است.

تاریخ

سرزمین اوستی شامل دو بخش شمالی و جنوبی است که اوستی جنوبی در خاک گرجستان و اوستیای شمالی-آلانیا در خاک روسیه به صورت جمهوری‌های خودمختار قرار دارند.

در سده‌های چهارم تا اول پیش از میلاد، سکاها و سرمت‌ها با آلان‌ها پیوند حاصل کردند در سده هفتم هجری، ۱۳ میلادی گروه کثیری از مردم این سرزمین به دست مغولان و تاتارها کشته شدند. در سده ۱۵ تا ۱۸ میلادی تشکیل قومی مجدد آنها آغاز شد.

گرجی‌ها، مردم اوستی را اوسامی و روس‌ها، یسامی می‌نامیدند پس از پایان هجوم مغولان مردم ساکن اوستی جنوبی زیر سلطه اشراف و ملاکان گرجی قرار گرفتند. در سال ۱۷۷۴ میلادی روس‌ها بر سرزمین اوستی مسلط شدند. سال ۱۸۰۱ میلادی جنوب اوستی به همراه گرجستان به تحت الحمایگی روسیه درآمد. در نیمه نخست سده ۱۹ میلادی طی سال‌های ۱۸۰۴، ۱۸۱۰، ۱۸۳۰، ۱۸۴۰ و ۱۸۵۰ مردم این سرزمین علیه روسیه قیام کردند و سر به شورش برداشتند. پس از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ مردم اوستی از طاعت روسیه سر باز زدند، ولی سرانجام سرکوب شدند. اوستی به دو قسمت تجزیه شد بخش شمالی آن جزء روسیه شد و بخش جنوبی آن به صورت جزئی از گرجستان درآمد. (چقدر در تاریخ منطقه بخورد ما دادند که مسلمانان (شیخ شمایل) در قفقاز 50 هزار!!! بار علیه روسیه مبارزه کردند و کلامی از مبارزه دیگر مردمان منطقه که مسلمان نبودند به میان نمی‌آمد و نمی‌آید.)

اوستیای شمالی-آلانیا

جمهوری اوستیای شمالی-آلانیا یکی از جمهوری‌های خودمختار روسیه است. مرکز آن شهر ولادیقفقاز است.

جمعیت آن ۷۱۰،۲۷۵ نفر (برآورد سال ۲۰۰۲) است. نام آلانیا به قوم ایرانی آلان اشاره دارد.

- 1. آدیغیه
- 2. آلتایی
- 3. باشقیرستان
- 4. بوریاتیا
- 5. داغستان
- 6. اینگوشتیا
- 7. کاباردینو-بالکاریا
- 8. کالمیکیا
- 9. کاراچای-چرکسیا
- 10. کارلیا
- 11. کومی

- 12. ماری ال
- 13. موردوویا
- 14. یاقوتستان (ساخا)
- 15. اوستیای شمالی-آلانی
- 16. تاتارستان
- 17. تووا
- 18. اودمورتیا
- 19. خاکاسیا
- 20. چچن
- 21. چواشیا

جغرافیا

نقشه جمهوری اوستیای شمالی و پرچم آن

این جمهوری در قفقاز شمالی قرار دارد و با جمهوری گرجستان هم‌مرز است. وسعت آن ۸۰۰۰ کیلومتر مربع است که ۲۲٪ آن را جنگل پوشانده است.

اوستیای شمالی-آلانی. شماره 15

آبخازیا

آبخاز در گرجستان و باختر آسیا.

آبخاز یا آبخازیه که در فارسی به شکل **ابخاز** و **ابخازیا** نیز نوشته شده است، سرزمینی در غرب قفقاز و کرانه شرقی دریای سیاه است.

مساحت آبخازیه ۸,۷۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت آن طبق آمار سال ۱۹۸۴ بالغ بر ۵۲۱,۰۰۰ نفر بوده است. آبخاز شامل مناطق کوهستانی از رشته کوه های قفقاز تا کرانه دریای سیاه است که از ریزشگاه رود اینگوری تا ناحیه گالگرا امتداد دارد. مرکز آن بندر سوخومی است. در متون فارسی و عربی نام آبخاز به صورت آبخازیه و آبخازستان آمده است. مردم آسیای کوچک آن را آبخاز می نامیدند در منابع باستان نام آبخاز به صورت آپسوا ، آپاسکوی و آپاسگی آمده است آبخاز در سده دوم پیش از میلاد تابع مهرداد ششم فرمانروای دولت پونتوس بود. از اواخر سده نخست میلادی رومیان به آبخاز حمله کردند. از سده چهارم تا ششم میلادی دولت روم شرقی بتدریج در آبخاز نفوذ کرد. بنا به نوشته مورخان رومی آبخاز بخشی از سرزمین لازیکا بود. خصی کردن بردگان آبخازی یکی از کارهای زشت رومیان به شمار می رفت. آبخازیه همانند دیگر نواحی گرجستان مورد نزاع دولت های روم شرقی و ایران ساسانی بود. فشار رومیان سبب می شد که مردم آبخاز به شاهان ساسانی توصل جویند. در حدود سال ۶۴۳ میلادی ، ۲۲ هجری عمر بن خطاب ، سراقه بن عمرو را مأمور فتح قفقاز کرد. سراقه ، جیب بن مسلم قهری را مأمور گرجستان کرد و او مردم گرجستان ، از جمله آبخاز را به پرداخت جزیه ملزم داشت. در سال های ۱۲۰-۱۱۸ هجری سپاهیان بنی امیه شهر سوخوم را ویران کردند. آبخاز در سال های ۳۳۶-۳۳۹ هجری از رونق فراوان فراوان برخوردار بود. از این زمان به بعد دودمان باگرایتون گرجستان بر آبخاز فرمانروایی یافتند. در سده های پنجم تا هفتم هجری فرهنگ ، زبان و خط گرجی جانشین فرهنگ بیزانسی شد. تا عهد مغولان دودمان باگرایتون فرمانروای آبخاز بودند. مدتی سلطان جلال الدین منکبرنی یا همان خوارزمشاه در بلاد گرجستان عنوان شاه آبخاز را داشت که به صورت ملک الملوک آبخاز و گرجیان نوشته شده است. در اواسط قرن نهم هجری دولت عثمانی به آبخاز لشکر کشید اراضی ساحلی آبخاز به ویژه سوخوم به پایگاه نظامی دولت عثمانی بدل شد. با ورود سپاهیان عثمانی ، دین اسلام در میان آبخازیان گسترش یافت ، اما مسیحیت نیز به همچنان به حیات خود ادامه داد آبخازیان در قرن دوازدهم هجری علیه دولت عثمانی دست به شورش زدند و لشکریان ترک را از دژ سوخوم بیرون راندند. سرانجام آبخازها در سال (۱۸۱۰ میلادی) تحت الحمایگی دولت روسیه را پذیرفتند در سال (۱۸۶۶ میلادی) آبخازها علیه دولت روسیه سر به شورش برداشتند و گروه کثیری از آنان که اغلب

مسلمان بودند ، به ترکیه مهاجرت کردند. پس از جنگ روس و عثمانی در سالهای ۱۸۷۷-۱۸۷۸ میلادی بار دیگر گروهی از آبخازها به شبه جزیره آناتولی مهاجرت کردند. سال ۱۹۲۱ میلادی حکومت شوروی در آبخاز مستقر شد و این سرزمین در فوریه ۱۹۲۲ به صورت بخشی از گرجستان درآمد.

ترکیب قومی آبخاز متنوع است و در واقع آبخازها در سرزمین خود در اقلیت هستند در مورد شمار آبخازها اختلاف نظر وجود دارد ، آکینر شمار آن ها ۸۳,۰۹۷ نفر و بنیگسن ۹۱,۰۰۰ نفر نوشته اند(طبق آمار سال ۱۹۷۹). زبان آبخازی به گروه زبان های شمال باختری قفقاز تعلق دارد و شامل دو لهجه بزبیب و گوائوتا است. بخشی از آبخازها مسلمان و اهل سنت هستند و تعدادی از آن ها در ترکیه سکونت دارند و از مهاجرین محسوب می شوند.

کرملین حمله به گرجستان را پس از آنکه نیروهایش عملاً هجده درصد از خاک آن کشور را تصرف کردند، متوقف کرد و با این اقدام توازن قدرت را در اروپا تغییر داد. در سال 1991 «ازویاد گامساخوردیا» اولین رئیس‌جمهور گرجستان خودمختاری‌های اوستیای جنوبی را کم کرد. مقامات اوستیا که با این تصمیم موافق نبودند، مقاومت مسلحانه نشان دادند. پس از مناقشه مسلحانه که تا سال 1992 ادامه داشت، گرجستان کنترل بر این منطقه را از دست داد.

اوستیای جنوبی قصد دارد که بعنوان یک جمهوری مستقل برسمیت شناخته شود، اما گرجستان آن را بخشی از خاک خود می‌داند و به آن خودمختاری گسترده را پیشنهاد می‌دهد. صلح در منطقه مناقشه توسط نیروهای مختلط پاسدار صلح حفظ می‌شود که مرکب از سه گردان روسی، گرجی و اوستیای شمالی است. در ترکیب هر یک از گردان‌ها 500 نفر قرار دارند.

فیدل کاسترو روز گذشته گفت: رئیس‌جمهور آمریکا در اجلاس آوریل گذشته سران سازمان پیمان آتلانتیک شمالی در بخارست رومانی به میخائیل ساکاشویلی رئیس‌جمهور گرجستان برای ورود این کشور به ناتو قول حمایت داد، موضوعی که به منزله وارد کردن خنجر تیز شده در قلب روسیه است. رئیس‌جمهور سابق کوبا افزود: نیروهای روسی حاضر در اوستیای جنوبی در چارچوب ماموریتی صلح طلبانه که در سطح بین‌المللی برسمیت شناخته می‌شد در این منطقه مستقر بودند و به هیچکس شلیک نمی‌کردند. کاسترو در مقاله خود همچنین نوشت: چرا گرجستان روز هشتم آگوست یعنی روز افتتاح بازی های المپیک ۲۰۰۸ پکن را برای حمله و اشغال تسخین‌والی مرکز اوستیای جنوبی انتخاب کرد؟ روزی که چهار میلیارد نفر از طریق تلویزیون مراسم افتتاحیه المپیک را تماشا می‌کردند.

سناریو نفتی

سایت اینترنتی دبکا فایل که در اسرائیل فعالیت می‌کند در تحلیل خود از جریان جنگ بین مسکو و گرجستان می‌نویسد که در ظاهر بنظر می‌رسد که جنگ بر سر حمایت روسیه از جدائی طلبان اوستیای جنوبی آغاز گردیده است که حمایت مزبور نیز در جواب پشتیبانی همه جانبه آمریکا از متحد خود پرزیدنت میخائیل ساکاشویلی که از مخالفان سرسخت مسکوست صورت پذیرفته است.

اما دبکا فایل معتقد است که ماجرا در حقیقت چیز دیگریست. سایت اینترنتی مزبور از منافع "بزرگ و جدی اسرائیل" در حوزه نفتی دریای خزر خبر داده و می‌نویسد مذاکرات سنگینی بین اسرائیل، ترکیه، گرجستان، ترکمنستان و آذربایجان در جریان است که نفتی که از باکو در آذربایجان به سیحان در ترکیه می‌رسد (خط لوله ای که در سال ۲۰۰۶ افتتاح گردید) به پایانه نفتی اشکلون و سپس از طریق یک خط لوله به بندر ایلات در اسرائیل منتقل کنند. اسرائیل در نظر دارد بجز تامین مصرف داخلی خود به عنوان یک بازیگر جدید در صحنه نفت جهانی ظاهر شده و از طریق بندر ایلات و با استفاده از سوپرتانکرها خاور دور را تامین نفتی کند. با ورود اسرائیل به بازار نفت و همراهی کشورهای صاحب نفت آسیای میانه چهره بازار دستخوش تحولات کیفی و کمی گسترده ای خواهد شد.

دبکا هم چنین می‌افزاید اسرائیل با آگاهی از حساسیت فوق العاده روسیه نسبت به این قضیه حتی حاضر شده به این کشور پیشنهاد سهمی در پروژه مزبور کند که روسیه قاطعاً آنرا رد کرده است. این امر کاملاً طبیعی است. روسیه از باز شدن پای اسرائیل به بازار نفت و گاز آنهم در قلمرو امپراطوری خود و اینکه می‌داند کار به اینجا خاتمه نخواهد یافت و احتمالاً روز به روز وزن خود را به عنوان بازیگر اصلی نفت و گاز در منطقه از دست خواهد داد، سخت ناخشنود است.

سال گذشته طبق گزارش دبکا، پرزیدنت گرجستان با استفاده از صدها نفر متخصص نظامی اسرائیل در هوا و دریا و خشکی نظامیان خود را آموزش داد و سیستم های جاسوسی و اسلحه و مهمات از اسرائیل خریداری کرد. دبکا هم چنین می نویسد متخصصین اسرائیلی عمیقا درگیر برنامه ریزی و آماده کردن گرجستان برای تصرف اوستیای جنوبی در روز جمعه گذشته بوده اند و اضافه می کند که در هفته های اخیر تهدیدات شوروی نسبت به متوقف کردن کمک های نظامی اسرائیل به گرجستان رو به افزایش گذاشته بوده است.

جالب ترین بخش این داستان اما اینجاست که شرکتی که ابتکار عملیات مذکور را بدست گرفته شرکتی است اسرائیلی بنام شرکت خط لوله ایلات- اشکلون (Eilat-Ashkelon Pipeline Company) که شرکتی خصوصی است و مالکان آن کسانی نیستند مگر حکومت ایران و حکومت اسرائیل.

این شرکت یعنی EAPC در دهه ۱۹۶۰ تاسیس گردیده و به گزارش هآرتس، ایران و اسرائیل در ارتباط با کمپانی مزبور اختلافاتی با یکدیگر دارند که در مراجع بین المللی تحت رسیدگی است.

دنیای عجیبی است. مردم بیگناه و بی پناه کشته می شوند، کودکان و عزیزان خود را از دست می دهند و اشک های سوک و ماتم است که مردان و زنان از عراق تا اوستیا می ریزند بدون اینکه حتی بدانند چرا به این سرنوشت تلخ دچار شده اند.

منابع : Google

گوگل فارسی

CIA- The World Factbook--Georgia

Lexas: ALLE DATEN VON A – Z >LAENDERDATEN > LEXAS HOME

<http://www.lexas.net/laenderdaten/a-z.asp>

پایگاه خبری تحلیلی نفت و انرژی ایران و جهان

<http://www.nafttimes.com/index.php?mod=article&cat=interpret&article=3184>

اسرائیل <http://www.debka.com/article.php?aid=1358>